

27 Febrero, 2023

Barcelona en visió ripollesa

El pintor Gerard Palomeras exposa al Palace olis de la ciutat des del terrat de l'hotel

Ripoll

J.R.

El paisatge urbà s'ha convertit en el decurs de la trajectòria pictòrica del ripollès Gerard Palomeras (1978) en el gran referent de la seva obra. L'última sèrie sobre tela que ha creat està exposant-se des de finals de gener i fins a l'11 d'abril al *hall* del barceloní Hotel Palace. L'espai és d'accés lliure, i des de fa un parell d'anys que serveix perquè diferents artistes hi aportin la seva creativitat.

El terrat del mateix hotel és precisament el mirador des del qual Palomeras ha dibuixat durant l'últim any els 12 quadres que formen part d'aquesta sèrie. Són vistes de la ciutat on es poden veure elements característics com la Sagrada Família, la Catedral, Montjuïc, el telefèric o la Torre Agbar, dibuixats des d'un estil realista rodejat dels edificis que els envolten, i amb diferents tipus de llum que permeten observar Barcelona ja sigui de nit, matinalada o tarda, i que això

Palomeras, amb dues de les obres de l'exposició a l'Hotel Palace

doni personalitat a cadascun dels quadres. El mateix autor reconeix que "els 360 graus de rotació que he tingut des de dalt de l'edifici han contribuït a donar personalitat a aquest recull".

L'origen ripollès de Palomeras, hereu d'un arbre

genealògic conegut per la literatura del seu pare, Daniel, va acabar derivant cap a la gran metròpoli per estudiar-hi a l'escola Eina. S'hi va graduar en Disseny Gràfic el 2003, i a partir de llavors ha combinat el disseny i la il·lustració com a

tasca professional amb la pintura, en la qual s'ha anat guanyant un nom en el decurs del temps. I ja es va quedar a viure a ciutat.

És un dels caps de la bicèfala Imnòtic, amb obra en espais de l'Hospital de Sant Joan de Déu o al col·legi

major Sant Jordi. Les parets i murals de gran format han ocupat la seva professió, però mai ha descuidat la tasca més artística de la pintura. I quan els profans en el tercer art ens preguntem si dedicar-s'hi és lucratiu, aquesta és la resposta de Palomeras: "Quan es diu l'expressió de "per amor a l'art" no solem anar gaire equivocats". Aquest seria el cas si no tingués el suport econòmic del seu ofici com a il·lustrador, però tot i que vendre sol ser complicat també reconeix que "de mica en mica es va fent".

En les dues dècades que ha dedicat a la pintura creu que ha tingut una evolució constatable. En un inici "em preocupava de la precisió extrema, sobretot en els primers quadres, però amb els anys m'he ocupat cada vegada més de la textura i la llum". L'obsessió pel detall ha deixat pas a preocupar-se per l'ambient que destil·len les seves obres. La ciutat com a monopolitzador dels seus quadres –també ha tractat puntualment les natures a través de nenúfars, o bé marines– li han permès aprofundir en els colors i les formes, fugint voluntàriament de la bellesa i buscant aquella ciutat genèrica que tots tenim al davant, però que tan complicat se'ns fa de vegades de veure.

CARLOS GARRALAGA